

KOSTEL SV. MICHALA

Olomouc, Žerotínovo nám. 1

Postaveno: 60. léta 13. století

Architekt: –

Přestavba: 1676–1707

Architekt: Giovanni Pietro Tencalla

Historie

Kostel sv. Michala, postavený na špici Michalského vršku, je neodmyslitelnou součástí olomoucké vyhlídky. Toto místo mělo svůj mystický význam už v dobách předkřesťanských. Úkolem vybudovat křesťanský svatostánek byl pověřen řád dominikánů, který zde rovněž hodlal postavit klášter. Gotický kostel byl dokončen v polovině třináctého století, klášter krátce poté. Zanedlouho obě stavby bohužel podlehly dvěma požárům, které z nich zanechaly jen obnažená torza. Rozsáhlá rekonstrukce umožnila opětovné vysvěcení kostela. Jako doklad doby nám dodnes zůstává pozdně gotická věž, která sloužila jako zvonice a nyní tvoří významnou součást západního průčelí.

Co nedokázal požár, dokonala válka. Za třicetileté války byl kostel, nacházející se na vojensky významné vyvýšenině, takřka zdevastován. Po jejím skončení započala přestavba nového chrámu v moderním barokním slohu. Autorem byl slavný švýcarský architekt Giovanni Pietro Tencalla, který působil jako dvorní stavitel císaře Leopolda I. Rekonstrukce v letech 1676 až 1707 dala kostelu jeho dnešní podobu s charakteristickými třemi kopulemi. Dva roky po vysvěcení zachvátil Olomouc rozsáhlý požár, který částečně zasáhl i kostel sv. Michala, většina interiéru proto pochází z pozdější doby.

Dominikánský klášter byl roku 1784 zrušen reformou Josefa II., která zakazovala provoz klášterů, jež neprovozovaly veřejně prospěšnou činnost. Řádový kostel byl prohlášen za farní, jímž je doposud.

Popis objektu a sálu

Poznávacím znamením kostela sv. Michala jsou tři měděné kopule, jejichž symbolický význam je spojen s Nejsvětější Trojicí. Exteriér je barokní, s výjimkou hranolové gotické věže, sousedící s průčelím, a gotické kaple sv. Alexeje, která byla v původním duchu zrekonstruována v devatenáctém století.

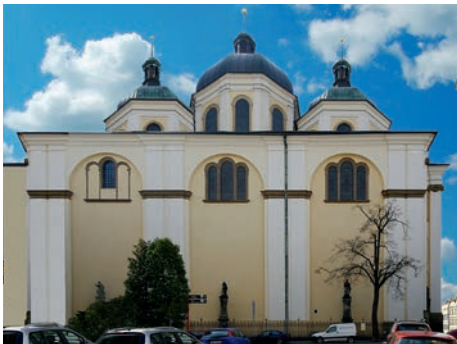
V průčelí se nachází skromný portál, nad nímž je umístěna pamětní deska. Nalevo a napravo od portálu stojí v nikách pískovcové sochy Krista Spasitele a Panny Marie Immaculaty. Tyto sošky jsou považovány za vrcholné dílo slavného olomouckého sochaře Ondřeje Zahnera.

Interiér chrámové lodi je bohatě barokně zdobný, což zdůrazňují mramorem obkládané mohutné pilíře se sochami apoštolů a bohaté fresky v prostoru kopulí. Hlavní oltář pochází z doby po barokní rekonstrukci. V jeho středu se nachází replika slavného obrazu archanděla Michaela, jehož autorem je italský malíř vrcholného baroka Guido Reni. Po stranách stojí sochy západních církevních otců.

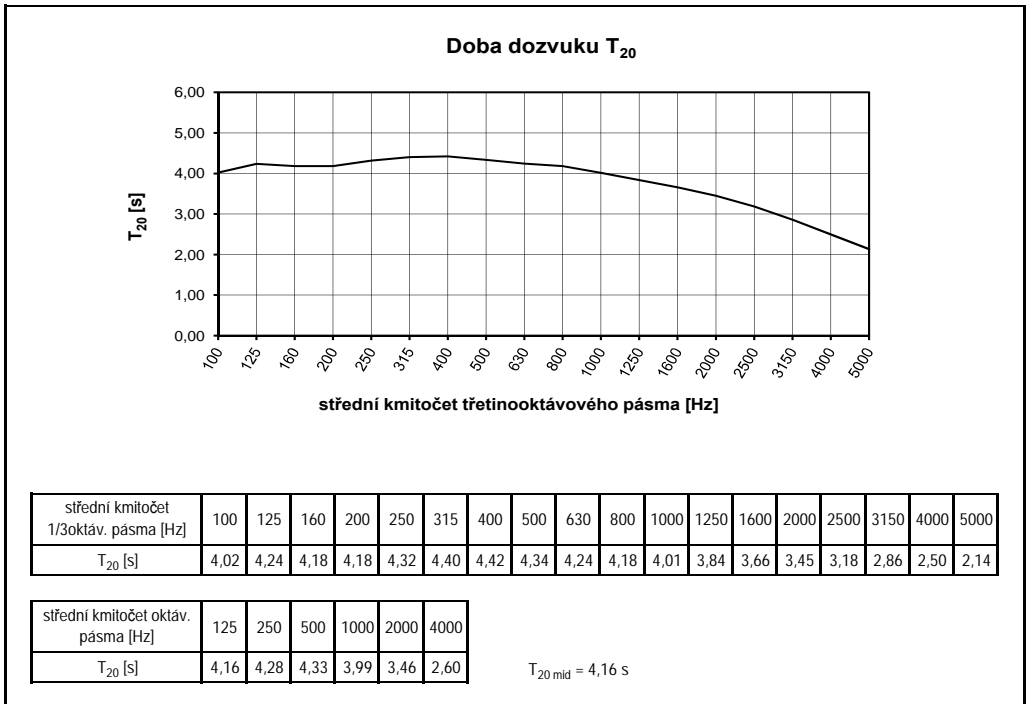
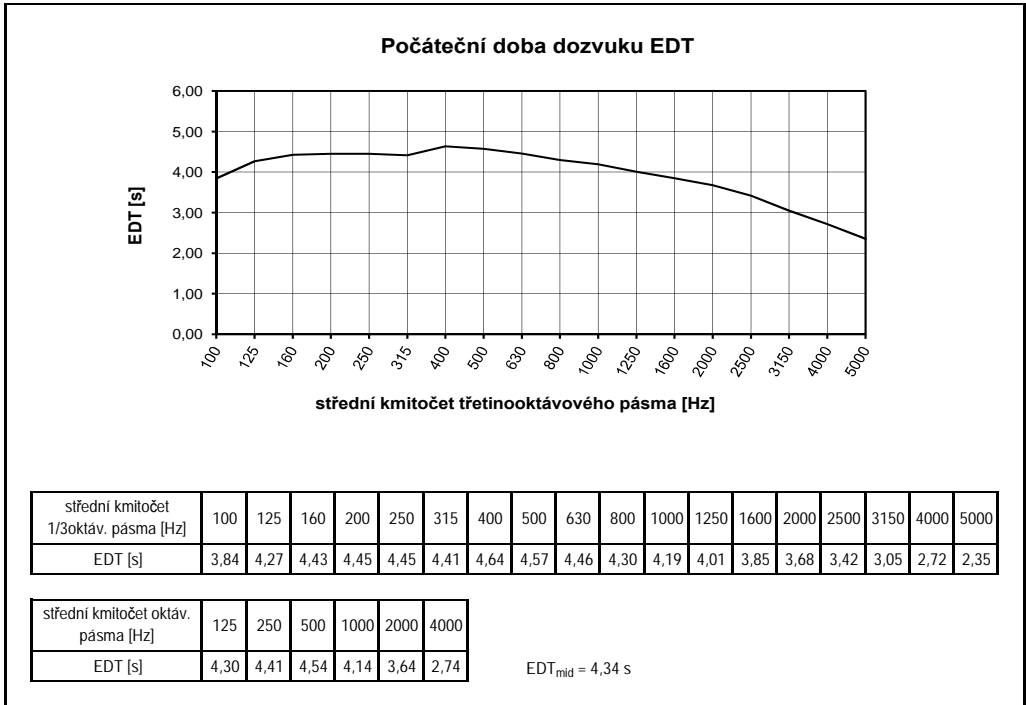
Novogotická kaple sv. Alexeje je přístupná křížovou chodbou, která vznikla při klášteři na konci čtrnáctého století. Díky několika úpravám a modernizacím získala jedinečnou eklektickou atmosféru.

Základní rozměrové charakteristiky prostoru

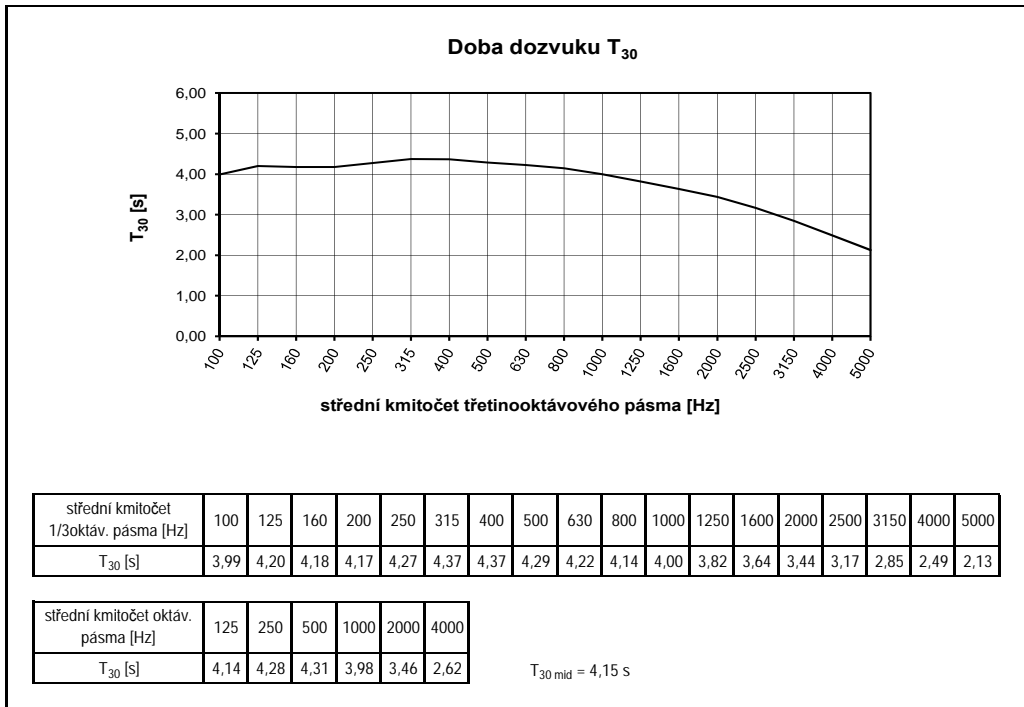
Objem [m ³]	12 455
Půdorysná plocha [m ²]	668
Délka [m]	40,0
Šířka [m]	20,9
Výška [m]	19,4
Kapacita [osob]	cca 132
Objem na 1 osobu [m ³]	cca 94,4
Poměr výška : šířka	0,93
Poměr délka : šířka	1,91

Naměřené akustické charakteristiky prostoru

Naměřené akustické charakteristiky prostoru

Ostatní akustické charakteristiky

střední kmitočet oktáv. pásma [Hz]	500	1000	2000	4000	průměr		
t_s [ms]	357	315	285	209	291,3	ITDG	45 ms

střední kmitočet oktáv. pásma [Hz]	500	1000	2000	4000	průměr		
C_{80} [dB]	-8,0	-6,5	-6,3	-4,2	-6,3	BR	1,01

střední kmitočet oktáv. pásma [Hz]	125	250	500	1000	2000	4000			
G [dB]	9,0	7,5	7,4	7,0	6,0	4,4	$G_{\text{mid}} = 7,2 \text{ dB}$	SDI	0,75

střední kmitočet oktáv. pásma [Hz]	125	250	500	1000	2000	4000			
IACC _E [-]	0,92	0,74	0,49	0,32	0,22	0,30	$IACC_{E3} = 0,34$		

Hluk pozadí při měření: $L_{Aeq} = 30,8 \text{ dB}$